

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ (Μαρκ. 8, 34-38 καί 9,1)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή όμιλίας στη Βαλανιδούσα, στις 29/3/1992)

1. Ἄς σεβαστοῦμε τόν κόπο τοῦ Χριστοῦ γιά μᾶς

Σήμερα, στή μέση τῆς Σαρακοστής, ἡ ἀγία μας ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νά προσκυνήσουμε τόν Τίμιο Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, γιά νά θυμηθοῦμε ὅτι ὁ Χριστός ἀπέθανε στόν Σταυρό γιά μᾶς. Γιά νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τήν ἁμαρτία καί ἀπό τόν θάνατο τόν αἰώνιο. Ἄν τό καταλάβουμε αὐτό, θά ἀξιωθοῦμε τήν ἡμέρα τῆς Δευτέρας Παρουσίας, νά σταθοῦμε ἐκ δεξιῶν Του, νά κληρονομήσουμε τήν αἰώνια ζωή καί νά ἀκούσουμε τά λόγια Του: «δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομήσατε τήν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπό καταβολῆς κόσμου»

Ἄν λοιπόν ὁ Χριστός, πέθανε ἐπάνω στόν Σταυρό γιά νά σώσει ἐμᾶς, -ὄχι τόν ἑαυτό Του, αὐτός ἦταν Θεός- ἀπό τήν ἁμαρτία, ἐμεῖς τί πρέπει νά κάνουμε γιά νά σωθοῦμε ἀπό τήν ἁμαρτία; Πόσο πρέπει καί ἐμεῖς νά εἴμαστε πρόθυμοι, νά κάνουμε ὅ,τι ἐπιβάλλεται, γιά νά ἐλευθερωθοῦμε ἀπό τήν ἁμαρτία;

Εἶναι, λογικό νά λέει ἕνας ἄνθρωπος: «Βρέ παιδάκι μου βαρὺ πράγμα εἶναι νά νηστεύεις»; Μά ὁ Χριστός, ἡμέρα Παρασκευῆ, σταυρώθηκε καί ὑπέφερε, ὅσα δέν μπορεῖ νά τά φανταστεῖ μυαλό ἀνθρώπου γιά σένα καί ἐσύ δέν μπορεῖς νά νηστεύεις λίγο τήν Παρασκευῆ; Γιά νά Τόν τιμήσεις καί νά Τοῦ πεῖς: «Ἐλέησέ με Χριστέ μου, ἀναγνωρίζω καί καταλαβαίνω τί ἔκανες γιά μένα!»

Ἄκοῦς, ὅτι ἕνας μαθητής Του, ἡμέρα Τετάρτη, λίγο πρὶν ἀπό τόν Σταυρό, Τόν πρόδιδε. Καί ἐσύ δέν φοβᾶσαι μήπως προδώσεις τόν Χριστό κάποια ὥρα, καί χάσεις ποιόν ἄλλον; Τόν ἑαυτό σου! Καί δέν κάνεις μιά ταπεινή προσευχή, νά πεῖς: «Χριστέ μου ἀξίωσέ με νά φοβοῦμαι μή Σέ προδώσω, καί βοήθα με νά νηστεύω καί ἐγώ τήν Τετάρτη, πού νηστεύουμε, μόνο καί μόνο γιά νά μᾶς προφυλάξεις ἀπό τό νά καταντήσουμε νά Σέ προδώσουμε!».

2. Ἡ ἀθάνατη ψυχὴ μας... Τί πιό πολύτιμο;

Λέει ένας από τούς Άγιους Πατέρας: «Έχουμε μιά ζωή. Έχουμε καί μιά ψυχή. Ή ζωή αύτή, όταν τελειώσει, τελίωσε. Δεύτερη φορά επάνω στην γή δέν θά ζήσουμε ποτέ. Αύτή, λοιπόν, τήν ζωή πρέπει νά τήν αξιοποιήσεις. Γιατί πράγμα νά τήν αξιοποιήσεις; Για τήν ψυχή σου, πού εἶναι αἰώνια. Όταν θαρθεῖ ἡ ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, νά ἀξιωθεῖς νά ἀναστηθεῖς, ἐκ δεξιῶν του Χριστοῦ. Γιατί;

Γιατί ἅμα χάσεις τήν ψυχή σου, πού εἶναι μιά, τί θά σοῦ μείνει;»

Φοβόμαστε, μήπως χάσουμε μικροπράγματα ἐδῶ στην γή. Καί μᾶς εἶναι ὀδυνηρό νά χάσουμε κάτι. Γιατί; Γιατί κοπιάζουμε νά τά ἀποκτήσουμε. Για φανταστεῖτε νά χάσει κανείς τήν υγεία του. Για φανταστεῖτε νά χάσει, ὄχι μόνο τήν υγεία του, ἀλλά ὀλόκληρο τόν ἑαυτό του. Τί τά θέλει τά σπίτια τά αὐτοκίνητα καί ὀτιδήποτε ἄλλο ἔχει ἀποκτήσει; Λέει τό τροπάριο: «ἐπελθὼν γάρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται» Για τούς ἄλλους ναί κάτι εἶναι. Για σένα δέν ὑπάρχουν πιά.

Ἀλλά ἡ ψυχή εἶναι χίλιες φορές προτιμότερη ἀπό αὐτά, γιατί εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός σου.

Έχουμε μιά ψυχή. Ἄν τήν χάσουμε τί θά μᾶς ὠφελήσει;

Ἀκούσατε τό Εὐαγγέλιο; «Τί θά ὠφελήσει τόν ἄνθρωπο ἄν κερδίσει ὀλόκληρο τόν κόσμο, ἀλλά χάσει τήν ψυχή του; Τί θά δώσει ὁ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα γιά τήν ψυχή του;» Τί θά πάρει ἀντάλλαγμα γιά τήν ψυχή του; Λίγη διασκέδαση; Λίγη πλεονεξία; Λίγη κακία; Τί θά τοῦ μείνει; Πότε θά τοῦ μείνει; Ἐδῶ σέ τρώει ἡ κακία, ὅταν τήν ἔχεις. Φαντάσου νά τήν κουβαλήσεις καί στην Βασιλεία τῶν οὐρανῶν τήν αἰώνια.

Έ, τότε θά γίνει ἡ χειρότερη καταδίκη σου.

Αὐτό μᾶς λέει ἡ ἐορτή τῆς Σταυροπροσκυνησεως. Ὁ Χριστός ἔκανε τόσα γιά σᾶς, γιά τήν σωτηρία σας. Κάνετε καί ἐσεῖς κάτι! Κάνετε προσευχή, πηγαίνετε στην ἐκκλησία, ἐξομολογηθεῖτε, κοινωνεῖστε, νηστεύτε, προσέξτε λίγο τήν ζωή σας, ἔχετε ἀγάπη στην καρδιά σας· δέν θέλει πολλά πράγματα. Τί ἔλεγε τό Εὐαγγέλιο πού διαβάζουμε τήν Κυριακή τῶν Ἀπόκρεω; «Ἐπεινάσα καί ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καί ἐποτίσατέ με, ἤμουν ἄρρωστος ἤρθατε καί μέ εἶδατε» Τί πράγματα εἶναι αὐτά; Πολλά; Λίγα εἶναι, τίποτα δέν εἶναι. Καλοσύνη θέλει ὁ Θεός, συναίσθηση θέλει, δέν ζητᾶ μεγάλες θυσίες. Νά Τόν ἐπικαλούμεθα, νά προσπαθήσουμε νά Τόν βάλλουμε στην καρδιά μας, νά κυβερνάει τήν ζωή μας. Αὐτό θέλει.

3. Όαση πνευματική

Άλλά ή σημερινή Κυριακή έχει καί έναν άλλο σκοπό. Η πνευματική ζωή είναι δύσκολη. Καί ή περίοδος τής Μεγάλης Σαρακοστής, έπειδή έχομε καί τή νηστεία, μάς φαίνεται ακόμα πιό δύσκολη. Λέμε καμιά φορά: «Πάλι νηστικοί θά μείνομε. Θά λιποθυμήσομε στόν δρόμο. Τί θά κάνομε;» Καί λιποψυχούμε. Από ποϋ θά πάρουμε δύναμη;

Όταν περπατάμε στό λιοπύρι καί δοϋμε ένα δέντρο πού έχει ίσκιο, τό θεωρούμε μεγάλη ανακούφιση. Τρέχουμε στόν ίσκιο, ξεϊδρώνουμε, ανασαίνουμε, παίρνουμε καινούργια δύναμη γιά τόν δρόμο μας. Έτσι είναι καί ή προσκύνηση του Τιμίου Σταυρου. Δροσίζει τήν ψυχή μας.

Άπό τί τήν δροσίζει; Άπό τόν καύσωνα τών λογισμών μας.

Γιατί ή λιγοψυχία, γιά τόν άγώνα πού κάνουμε γιά τήν ψυχή μας, είναι ο χειρότερος καύσωνας καί προέρχεται από τούς λογισμούς μας, μόνο.

Έπαθε κανείς τίποτε, όταν νήστεψε Τετάρτη καί Παρασκευή;

Έπαθε κανείς τίποτα, όταν γονάτισε λιγάκι τό βράδυ στην προσευχή του καί παρακάλεσε τόν Θεό;

Έπαθε κανείς τίποτα, πηγαίνοντας στην έκκλησία, αντί νά κάθεται στό καφενεϊο; Βέβαια στην έκκλησία στάθηκε σιωπηλός, καί όρθιος. Στο καφενεϊο θά ήταν στρογγυλοκαθισμένος καί θά φλυαρούσε. Έπαθε όμως κανείς τίποτε;

Άντιθέτως, όχι μόνο δέν έπαθε, αλλά αισθάνεται τήν ζωή του νά όμορφαίνει, νά δροσίζεται. Γιατί όταν μεσ' στην καρδιά σταλάξει μιά σταγόνα έλπίδα, μιά σταγόνα παρηγοριά, μιά σταγόνα καλοσύνη, μιά σταγόνα ύπομονή, πόσο όμορφαίνει ή ζωή!

Όλοι τό καταλαβαίνουμε ότι μέ αυτά όμορφαίνει ή ζωή!

Καί τώρα, ή έκκλησία μάς δείχνει τόν Τιμιο Σταυρό, καί λέγει: «Θυμάστε πόση ύπομονή είχε ο Χριστός επάνω στόν Σταυρό; Πόση αγάπη, ώστε νά συγχωρεί εκείνους πού Τόν σταύρωσαν; Καί νά λέει γι' αυτούς: «Πάτερ, άφες αυτοϊς», συγχώρεσε τους;»

Πόση παρηγοριά παίρνουμε! Άλλά καί πόση δύναμη!

Γιατί δύναμη;

Γιατί θυμόμαστε, ότι μέ τόν Σταυρό ό Χριστός τσάκισε τόν σατανά!

Κατέβηκε μέ τόν Σταυρό στόν Άδη καί διέλυσε τόν Άδη. Καί άνέστησε τούς νεκρούς. Καί όταν σείσθηκε ή γή, άνοιξαν τά μνήματα βγήκαν οί Άγιοι καί πήγαν στην Άγία Πόλη, Ιερουσαλήμ καί κουβέντιασαν μέ τούς άνθρώπους. Τί ήταν αυτό;

Σημεϊο ότι κάποια άλλη φορά θά σαλπίσει ένας Άγγελος καί θά φανεϊ στόν ούρανό ό Τίμιος Σταυρός, ή σημαία τής νίκης του Χριστου, καί όλοι όσοι εϊναι στά μνήματα, θά σηκωθοϋν καί θά Τόν προϋπαντήσουν, τότε πού θά έρχεται από τόν ούρανό. Μαζί μέ όσους θά ζοϋν τότε μέ τήν σάρκα τους καί μέ τό αίμα τους.

Τί πιο μεγάλη ανακούφιση, από τό νά θυμάται κανείς αυτή τήν νίκη του Χριστου! Γι' αυτό σήμερα θά βάλουμε τόν Τίμιο Σταυρό νά τόν άσπαστοϋμε, για νά συνειδητοποιήσουμε αυτά τά λόγια, αυτή τήν πίστη, πού δροσίζει, διάνοια, καρδιά καί εύφραίνει όλόκληρο τόν έαυτό μας.

4. Κάνε σωστά τό Σταυρό σου

Θά ποϋμε καί μία ιστορία, λιγάκι άστεία, αλλά εϊναι για ώφέλεια ψυχής.

Ένας άνθρωπος όταν πέθανε, έφτασε στην πόρτα του Παραδείσου.

Έπειδή ήταν καλός του άνοιξαν. Μπήκε μέσα καί τόν υποδέχτηκαν. Άλλά εκεί έπαθε ένα σοκ. Βλέπει τούς Άγίους καί κρυφογελοϋσαν. «Μά τί κάνουν; Για ποιόν γελάνε;» σκέφτηκε.

Δέν άργησε νά καταλάβει, ότι γελοϋσαν εις βάρος του. Καί όχι μόνο οί Άγιοι πού ειχαν πεθάνει νήπια, καί σαν παιδάκια ήταν φυσικό νά γελάνε πιο εύκολα, αλλά ειδε καί μεγάλους Άγίους νά γελάνε. Εϊδε καί τούς Άγγέλους νά γελάνε.

«Άγγελοι», λέει, «νά γελάνε εις βάρος μου, κάτι κακό γίνεται». Όποτε, γυρίζει στόν Άγγελο, πού τόν οδηγοϋσε στό θρόνο του Χριστου καί του λέει: «Βλέπω ότι γελάνε εις βάρος μου, όλοι οί Άγιοι. Τί έχω κάνει τέλος πάντων; Τί βλέπουν επάνω μου;»

Παίρνει ένα πνευματικό καθρέφτη ό άγγελος, τουτοι οί καθρέφτες πού έχουμε εμεις, δέν θά τό έδειχναν, καί του κάνει: «Κοίταξε τό πρόσωπό σου καί θά καταλάβεις».

Κοιτάζει και τί να δει. Πάνω στο πρόσωπό του και γενικά στο σώμα του, ζωγραφισμένους σταυρούς, αλλά τί σταυρούς; Όλοι στραβοί και ανάποδοι.

-Όπως έκανες τόν σταυρό σου, του λέει ο άγγελος, στην επίγεια ζωή σου, έτσι ζωγραφίστηκαν οι σταυροί πάνω σου. Γι' αυτό γελάνε οι Άγιοι.

Τί θέλουμε να ποῦμε; Ξεχνᾶμε, ὅτι ὅλα πρέπει να τά κάνουμε μέ εὐλάβεια. Καί θά γονατίσουμε μέ εὐλάβεια, καί θά μιλήσουμε στό Θεό μέ εὐλάβεια, καί θά ποῦμε τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ μέ εὐλάβεια, καί θά κάνουμε καί τόν σταυρό μας μέ εὐλάβεια, φέρνοντας τά τρία δάχτυλα ἔνωμένα στό μέτωπο, στήν κοιλιά, στόν δεξιό ὦμο καί στόν ἀριστερό ὦμο. Ποτέ δέν θά τόν κάνουμε πρόχειρα καί ἀδιάφορα.

Γιατί τότε θά γραφτεῖ στό πρόσωπό μας ἕνα στραβό πράγμα, πού ὅταν τό βλέπουν οι Άγιοι, ἔστω καί ἂν εἶναι ὁ Ἀπόστολος Πέτρος καί ἄλλοι μεγάλοι Άγιοι, θά γελάνε εἰς βάρος μας.

Βέβαια, μάς λέει ἡ ἱστορία, δέν ἐμποδίστηκε ὁ καλός ἄνθρωπος να πάει στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλά εἶχε πάνω του κάτι πού τόν ρεζίλευε.

Ἐμεῖς ἄς φροντίσουμε να διορθώνουμε καί τίς παραμικρές ἐλλείψεις μας. Να γίνουμε, ὅσο μπορούμε καλλίτεροι χριστιανοί καί να δείχνουμε μέ ὅλα ὅτι ἀγαπᾶμε, σεβόμαστε καί τιμᾶμε τόν Χριστό γιά ὅ,τι ἔκανε γιά μάς. Ἀμήν.-